

לה שלו עם מל ברוקס בהתפייקס, את דבר מצחיק קרה לי בדרך אל הפורום, ראית תפקידו האוטוביוגרפיקי-כמעט ב"חזונית" ("שם בהשאלה") של מרטין ריט, שם גילם שחקן שהתחרם בתקופת ציד המכשפות האנטי-קומוניסטי באמריקה.

הנערה ורחוב הסטור

העובדה שמוזיאון תל-אביב יתחיל, מן השבוע הבא, להקרין סרטים בארץ סדיר ככל בית-קולנוע אחר בעיר, היא את של כבוד למוזיאון אשר גילה שהאמנות השביעית אינה נופלת מן האחרות, ואם אינה זוכה לתמיכה מן המוסדות שצריכים לספק בה למעשה, כלומר בתי הקולנוע, תר על המוזיאון להשיג לה יד גואלת. לעומת זאת, העובדה שהמוזיאון פתח את שעריו בפני הקולנוע בסרט כמו רחוב הסטור, היא את של קלון לקהל הישראלי ולבתי-הקולנוע שבהם הוא מבקר, ולא משום שיש דופי כלשהו בסרט. לזיכר: זהו סרט רגיש, פשוט ונבון, עשיר באמצעים ציוריים שאינם מפרעים לו להעביר לצופה חזיונית אנושית בצורה מעודנת ומרשימת. אולם סרט זה נמצא בארץ כבר שנה וחצי, מבלי שנמצא לו בית-קולנוע אחד שיהיה מוכן להסתכן בהצגתו, למרות שהוא מבדר, מטפל ב-

שחקנית קארול קיין קולט או בס דייוויד

הוא יהודי ואין בו שום תיכונם או סיבוך שעלול היה להיראות בלתי-מובן גם לצור פה-הקולנוע הממצע ביותר. אם זו גישתם של בתי-הקולנוע בארץ, צריך לקחת ש" המוזיאון יהפוך, בהקדם גם את האולם השני שעומד לרשותו לבית קולנוע. רחוב הסטור הוא סירטה העלילתי המלא הראשון של הבמאית ג'אן מיקלין סיל-בר, והפקתו הקולנועית הראשונה של רפאל סילבר, צאצא למישפחת תרבי אבא הלל סילבר, כלכלן ואיש-עסקים מצליח שהפך למפיק כדי לאפשר לרעייתו לביים (בינתיים החידק נכנס גם בו, ואחרי ש" הפיק עבורה סרט נוסף התחלפו בתפקידים — היא מפיקה והוא מביים).

סיפור קטן. הסרט מבוסס על סיפור שכתב עיתונאי בשם אברהם כהן בסוף המאה הקודמת, בשם "אקל", על בחור יהודי שמגיע לניו-יורק שלוש שנים לפני אשתו ובנו כדי להכין את הקרקע עבר רם, כשמיגיעה סוף כל סוף האשה, הפך יאקל לגייק, בן-הגטו מרגיש את עצמו אמריקאי לכל דבר ומנסה לשכנע גם את רעייתו להשליך את הפיאה מעל רא" שה לגונן את פאות הבן, להיפטר מ" מסורת ומינהגי מזרח אירופה ולהיות, כמחזה, "אמריקאית".

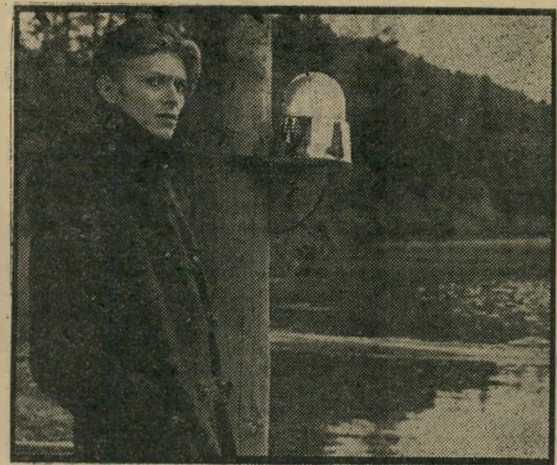
למעשה, זהו סיפור קטן מתוך האפוס הגדול של הגירת יהודי מזרח-אירופה לארצות-הברית, נדחט כולם בתוך פרב"ר העושי של הכרך הגדול בתוך מתפ"רות מחניקות שבהן עבדו מהגרי החמה ועד שקיעתה והתלבטו בינם לבין עצמם

אורח נועולס

אחר

האיש שנפל מכוכב אחר (תכלת, תל-אביב, ארצות-הברית) — סיפור מדע-בידיוני זה, הנמשך 140 דקות, מנסה לומר באמצעים מורכבים מאד דבר פשוט מאד והוא: החברה אינה אוהבת חריגים. כדי לומר זאת, משתמשים כאן באמצעים טכנולוגיים מתקדמים מאד כביכול, מדברים על עיסקות פיננסיות חובקות עולם, גולשים מדי פעם לאלגוריתם המתרחשות בכוכב אחר, וכל הסטיות הללו, במקום לשרת את הנושא, רק מערפלות אותו.

תומאס ג'ורס ניוטון הוא אורח מכוכב אחר, שהגיע לכדור-הארץ והשתלט תוך זמן קצר על כל התעשיות הגדולות בארצות-הברית. אבל ניוטון הוא יוצא-דופן שבורח מעין הקהל, מתבודד במלון מידברי, ומשתמש בכל חעושר העצום שנפל לידיו כדי לבנות סמינר-חלל שתחזירו לכוכב שממנו בא, אל חרעיה והילדים הממתנים לו שם. כל עוד הממון בידיו והוא איל-כספים, מפחדים ממנו, עושים כמיצותו ואולי אף מעריצים אותו בחשאי. עד שהמיסד אינו יכול עוד לשאת את עוצמתו, מפיל אותו בפה והופך אותו בסופו של דבר לעוד בן-תמותה אחד, כמו כולם, ששכח את עברו ואיבד את סגולותיו המיוחדות הרגעים המצליחים ביותר בסרט הם אלה שבהם נותן תבמאי ניקולס רג דרור לדמיונו וגולש כמעט אל חסרת הניסיון, מאחר שרג חיה בעבר צלם וניתן בחוש אסתטי מפותח, חופכים רגעים אלה לחוויות אסתטיות בפני עצמם. כמה מראות הסרט (חדר מצופה נוף של יער, נוף בתולי בפיתאגורס שם נוחת האורח) עוצרים נשימה, והמבינה של כל צילום וצילום בפני עצמו מעיד על כישרונו של הצלם

דייוויד בואי: מיקצועיות של דוגמן מנוסה

שחף במאי (במיוחד בסצנת התעלסות יוצאת-דופן). מצד שני, דווקא בשל החקפדה הרבה על הפרטים האלה, מתקבל חרושם שהתיאור חשובה מן החצנה, שהאופנתיות של חזמר דייוויד בואו המחליף תילבושות ופוזות לפני המצלמה במיקצועיות של דוגמן מנוסה אינה אלא אחיות-עניינים ושהסרט, אשר יכול להיות משל לכל מה שרוצים, החל מאנטי-שמיות וכלה בגורלו של כוכב בייטי (כבואי) באמריקה, צועד עם רגל אחת בתוך השיג רח ועם הרגל השנייה בתוך חיומרה — דווקא משום שהלבוש, במיקרה זה, חשוב מן האדם.

צצה כאחת הפילגשים של ארט גרפונקל, ובפרט האחרון היתה היצאנית שהכניסה חייל צעיר לסוד חי המין ערב כליאתו בבית הסחר. **"לא חיה קשה"**, מכריה ומקיריה הישור אתה לזונס של בטיצ'לי, למאד דונה מן הימים שלפני רפאל, לנסיכה האבסבורגית או לליליאן גיש, כוכבת ה"סרט האילם. מבטה התמים, שערות הגולש על הכתפיים, עמידתה הנביכה כלשהו יצי ר סביבה מניטין, ולמעשה היא יכלה לראות עצמה כשחקנית מצליחה למדי בגיל 23. אחרי שזכתה בכל תפקידי ה"מישה שזוכר קודם, בחיבתו הפרשית ביותר של אל פאצ'ינו — מן המכונים הדורכים של התקופה — ואפילו בכמה תפקידי-תיאטרון שמנים כמו מירנדה ב" סערה של שקספיר בלינקולן סנטר.

אבל בשם של ממש זכתה רק אחרי רחוב הסטור. "ולא היה קשה בכלל לשחק את גיטל", טוענת קארול. "הרגשתי קשר הדוק אליה. טיילתי בפרברי ניו-יורק, ושוחחתי עם יהודים מברגים. ניהלתי כממש שעות ירחיים עם סבתי, שהגיעה לארצות-הברית בערך באותה התקופה

קארול קיין בתפקיד גיטל ב"רחוב הסטור" נשים בעלות עוצמה פנימית

שמתוארת בסרט ועמלה במשך שנים כדי להיפטר מן המינהגים ומן המראה של העולם הישן משום שהשתוקקה להיקלט בחברה האמריקאית. עד היום היא אינה אוהבת לדבר על עברה בארץ הישנה. קראתי הרבה על העיירת היהודית, ושאלי תי את הפיאה בסרט, שהיתה שיהיה מ" שערות של סוס היתה מכותרת מאד. התי הלכתי עימה שברעות ברחובות כדי להתי רגל אליה ולהשתחרר מן המבוכה בזמן הצילומים."

קארול קיין, שתחגוג בקרוב את יום הולדתה ה-25, נולדה בקליולנד, אביה, אדריכל במיקצועו, נדד הרבה בימי ילדותה ותיא הספיקה ללמוד במקומות מרורים חקים כמו פאריס וטאייס. בגיל 14 החלה לבקר אצל פסיכיאטר, בגיל 15 הופיעה לראשונה כשחקנית מיקצועית, כתלמידה בעלת נטיות לסביות בחיס ברוזי. מאז היא עוסקת במישחק בכל תרצינות, כש" היא עושה מאמצים גדולים להיפטר מן התדמית הזכה והתמימה המתבקשת ממבט ראשון בה. משום כך, תפקידיה מנוגדים לתדמית זו כמו הפילגש בידע בשירים או היצאנית בהפרט האחרון. אם כי, בסופו של דבר, השוני גדול פחות מכפי שנדמה. "בתחלה חשתי מדמות קשוחה כל-יך, אבל אחר כך הבנתי שמדובר בעצם ב" דמות שלמרות היותה יצאנית היא פגיעה עוד יותר מן החייל הבתול שהיא מד" ריכה בחיי המין, הוביטויים הבוטים ש" בהם היא משתמשת מיועדים רק להסתיר פגיעות זו."

עוצמה פנימית. בגיל 21 נרשמה כתלמידה בבית האילפנא המפורסם לי שחקנים של לי שטראסברג, ההכשרה שם מיועדת בעיקר לשחקני תיאטרון הצ'ריכים ללמוד כיצד לשוב מדי ערב ולהיכ"נס לאותה תחושה ולאותה האווירה המתאימה לגילום תפקיד בפעם המאה ואחת. המישחק בקולנוע הוא אימנס שונה ב" אופיו, מאחר שהסצנות מפוצלות לצילוי מים בודדים, ואין מצלמים אותן אפילו לפי הסדר הכרונולוגי. אבל דווקא משום כך, סבורה קארול, חשובה הטכניקה במד"יחד, אם את שולטת בטכניקה במידה מספקת כדי להשיג את התגובות שדורי שים ממך, ואינך סומכת רק על אינטור"איציה, אז אפשר לגשת לעבודה בשלווה יחסית, כי לפחות את יודעת כיצד עליך להגיע שוב למת שהשגת בפעם הראשונה בעזרת האינטואיציה."

מאז רחוב הסטור היא חלפה בתפקיד זעיר, אולי כמחווה לידדה פאצ'ינו, ב"אחר צהריים של פורענות והיתה לאשתו הראשונה של וודי אלן, זו הסטודנטית היהודית בעלת ההכרת הסוציאלית המפותחת ברומן שלי עם אנני.

(המשך בעמוד 44)